

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem a ve věci

žalobkyně: **I. P., s.r.o.**, IČO: 24843571,
se sídlem Družstevní 285, Příbram,
zastoupena advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
se sídlem Ledčická 649, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2020, č. j.
165426/2019/KUSK/OLPPŘ/ZAV,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2020, č. j. 165426/2019/KUSK/OLPPŘ/ZAV, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný pro nepřípustnost zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Příbram (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 11. 2019, č. j. MeUPB 102670/2019/Šaf. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

2. Žalobkyně namítla, že žalovaný mylně vyhodnotil, že podané odvolání bylo nepřipustné, neboť bylo podáno P. K. (jak žalovaný uvádí přímo ve výroku rozhodnutí, rozhodoval „o odvolání, které podal P. K.“). Žalovaný pochybil již při vyhodnocení, kdo byl podatelem odvolání. Podatelem odvolání totiž nebyl P. K., nýbrž společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. Dne 20. 11. 2019 podala společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. odvolání, a to prostřednictvím datové schránky P. K. jako svého zaměstnance. Pod odvoláním byla podepsána I. P. (žalobkyně) a společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. (zástupce). Skutečnost, z čí datové schránky bylo odvolání doručeno, není vůbec relevantní. Podatel má právo podání učinit jakýmkoli způsobem, a to i takovým, kde není autorizován. Zde autenticita podatele vskutku nebyla ověřena, neboť podání neučinil svou datovou schránkou, ale datovou schránkou třetí osoby. Podatel však měl právo učinit podání jakkoli elektronicky, a to i bez podpisu, a to za předpokladu, že jej v pětidenní lhůtě potvrdil (§ 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů) ze své datové schránky. Prvotní podání tak mohl učinit prostým e-mailem, datovou schránkou jiné osoby, telefaxem, či poznámkou k platbě. Podstatné totiž je, že v pětidenní lhůtě bylo podání potvrzeno (dne 25. 11. 2019) datovou schránkou společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. Odvolání tedy podala společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. Učinila jej prvotně prostřednictvím datové schránky svého pracovníka, v pětidenní lhůtě jej však potvrdila svou datovou schránkou. Jde tedy o řádně učiněné podání společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. Dle názoru žalobkyně přitom podání odvolání podané společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. přípustné je, neboť tato žalovanému dne 24. 8. 2020, tedy před vydáním rozhodnutí o odvolání, dodala zcela neomezenou plnou moc.
3. Závěrem žalobkyně vyjádřila nesouhlas svůj a jejího zástupce s vyvěšením jejich osobních údajů na webu NSS.
4. Žalovaný ve svém vyjádření argumentoval obdobně jako v napadeném rozhodnutí.

II. Obsah správního spisu

5. Z oznámení Městské policie Příbram o přestupku ze dne 28. 2. 2019 vyplývá, že dne 19. 11. 2018 vozidlo Škoda RZ: 4SK8110, jehož provozovatelem byla žalobkyně, v rozporu s dopravní značkou B28 stálo na zákazu zastavení.
6. Dne 5. 11. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na skutečnosti uvedené v bodě 5 rozsudku porušila ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobkyni pokutu ve výši 1 500 Kč.
7. Proti tomuto rozhodnutí bylo dne 20. 11. 2019 podáno odvolání. Odvolání bylo podáno z datové schránky P. K.. V textu odvolání je jako podatel uvedena žalobkyně a její zástupce, společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. Dne 25. 11. 2019 bylo podáno podání shodného obsahu z datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o.
8. Dne 17. 8. 2020 vyzval žalovaný žalobkyni i společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. k odstranění vad podání. V této výzvě uvedl, že žalobkyně dne 18. 6. 2019 plnou mocí zmocnila k jejímu zastupování v dané věci společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., přičemž uvedená plná moc byla časově omezena, a to do jednoho roku ode dne spáchání přestupku (přestupek se stal dne 19. 11. 2018, tj. plná moc je platná do dne 19. 11. 2019). Současně společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. s plnou mocí zaslala pověření ze dne 1. 8. 2018 k jejímu zastupování P. K., přičemž toto osvědčení (pověření) bylo zmocněncem

omezeno na jeden rok, tj. do dne 1. 8. 2019. Vzhledem k tomu, že v odvolání ze dne 20. 11. 2019 nebyla přiložena nová plná moc, a není doloženo, zda je vůlí žalobkyně nechat se dále v předmětném odvolacím řízení zastupovat a kým.

9. Dne 1. 9. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobkyně zamítl pro nepřípustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu. V odůvodnění uvedl, že jelikož žalobkyně ani společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. na výzvu nereagovala, má za to, že odvolání podal P. K., který však k tomu není oprávněn.
10. Ve správním spisu se dále nachází podání pod č. 165426/2019/KUSK/2 (není v něm uvedeno datum a není k němu připojen ani doklad o jeho podání), podepsané žalobkyní a společností Pomáháme a chráníme, s. r. o., v němž je uvedeno, že P. K. je oprávněn jednat jménem této společnosti i nadále. Rovněž je v něm uvedeno, že zasílají aktualizovanou plnou moc (zjevně myšleno pro od žalobkyně – pozn. soudu). Ve správním spisu se dále nachází plná moc od žalobkyně pro společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., datovaná dnem 20. 8. 2020. V pravém horním rohu dokumentu je ručně napsáno datum 24. (či 25. – rukopis není zcela čitelný). 8. 2020.

III. Posouzení věci krajským soudem

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba není důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz). Soud dospěl k závěru, že podaná žaloba je důvodná.
12. Spornou otázkou v projednávané věci je otázka, kým bylo podáno odvolání a zda se jednalo o odvolání přípustné. Soud předně uvádí, že z odvolání ze dne 20. 11. 2019 bylo z jeho textu zcela zřejmé, že je činí společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. jako zástupce žalobkyně. Nebyla však dodržena požadovaná forma odvolání, jelikož bylo podáno z datové schránky třetí osoby – což je obdobná situace, jako je-li podání učiněno prostým emailem – totožnost podatele vyplývajícího z textu podání není potvrzena (P. K. s ohledem na text podání odvolatelem být nemohl). Tento nedostatek byl však napraven v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu, neboť dne 25. 11. 2019 bylo podáno podání shodného obsahu z datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. Soud tedy činí dílčí závěr, že odvolání bylo podáno společností Pomáháme a chráníme, s. r. o. Otázka, zda P. K. byl oprávněn vystupovat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., není rozhodná, jelikož i pokud by P. K. potřebné oprávnění neměl, jeho datová schránka by i tak mohla být médiem pro podání jiné osoby. Jen na okraj soud dodává, že jeho oprávnění bylo v dalším průběhu správního řízení vyjasněno (viz níže).
13. Již z výše uvedeného závěru vyplývá, že žalovaný pochybil, pokud za podatele označil P. K. (což text podání jednoznačně neumožňuje), a nikoli společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. Tato skutečnost sama o sobě však k vyhovění žalobě nepostačuje (v tom se žalobkyně mylí), jelikož pokud by i odvolání podané společností Pomáháme a chráníme, s. r. o., bylo nepřípustné pro absenci zmocnění od žalobkyně, nemohla by se skutečnost, že

byl odvolatel chybně označen, žalobkyně žádným způsobem dotknout. Soud se proto zabýval i otázkou, zda společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. mohla za žalobkyni odvolání podat, či nikoliv. Žalobkyně k tomu v podané žalobě odkázala na plnou moc dodanou žalovanému dne 24. 8. 2020. Soud dává za pravdu žalovanému potud, že původní plná moc založená ve spise byla platná do dne 19. 11. 2019. Žalovaný se však nijak nevypořádal s tím, že žalobkyně předložila novou plnou moc datovanou dnem 20. 8. 2020. Soud v této souvislosti poznamenává, že díky nekvalitní spisové dokumentaci žalovaného nelze jednoznačně zjistit, kdy mu tato plná moc a podání pod č. 165426/2019/KUSK/2 bylo doručeno, nicméně lze mít za to, že tomu tak bylo dříve, než došlo k vydání napadeného rozhodnutí, a to z čísla, pod kterým je výše uvedené podání (k němuž dle jeho textu byla plná moc přiložena) vedeno (toto číslo logicky předchází číslu resp. spisové značce napadeného rozhodnutí). Z uvedeného podání a plné moci je přitom zjevná jednak vůle společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., být zastupována P. K. (což je v daném podání výslovně uvedeno) a jednak vůle žalobkyně být zastupována touto společností. Napadené rozhodnutí však ani plnou moc, ani shora uvedené podání vůbec nereflektuje. Pro úplnost lze dodat, že pokud měl žalovaný i přesto pochybnosti (technicky vzato není jednoznačné, zda existovalo zmocnění i v době podání odvolání), mohl dovzvat žalobkyni k doplnění, zda s podaným odvoláním souhlasí.

14. Soud tedy shrnuje, že žalovaný pochybil, pokud za odvolatele označil P. K., přestože ze správního spisu vyplývá, že odvolatelem byla žalobkyně zastoupená společností Pomáháme a chráníme, s. r. o. Jelikož o oprávnění žalobkyně podat odvolání není v projednávané věci vůbec sporu, je zřejmé, že zamítnutí jejího odvolání pro nepřipustnost je v rozporu se zákonem a zároveň zasáhlo do jejích práv, jelikož byla zkrácena na právu na meritorní přezkum rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žaloba je proto důvodná. Pokud jde o nesouhlas žalobce se způsobem zveřejňování údajů na webu NSS, pak touto otázkou se soud nezabýval, jelikož spadá do oblasti státní správy soudnictví a nelze ji řešit při přezkumu napadeného rozhodnutí, se kterým nijak nesouvisí.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

15. S ohledem na výše uvedené zrušil soud napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc mu vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž bude vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšné žalobkyni soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, jeho odměnu je proto nutno navýšit o 1 428 Kč odpovídající sazbě této daně ve výši 21 %. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. prosince 2021

Mgr. Miroslav Makajev, v. r.

samosoudce